

[Laurits Pedersen.]

rende størrelse indenfor de private erhverv. Det er det, det ærede medlem kalder lighed, jeg kalder det det modsatte. Det er klart, at man kan ikke forhandle længere med folk, der har den opfattelse; så må de partier søge sammen, der på saglig vis vil finde frem til lighed. Det kalder jeg ingen sammensværgelse, det kalder jeg praktisk politik, og det ærede medlem hr. Aksel Møller kender jo godt spillet i det politiske liv, så han er sikkert ikke meget forundret over, at noget sådant fandt sted.

Efter de beregninger, vi har kunnet foretage med det materiale, vi har haft at arbejde med — og det har jo ikke været ringe, for vi har haft begge kommissionsbetænkninger —, og efter at vi i udvalget har haft lejlighed til at undersøge, hvorledes det foreliggende lovforslag vil virke, mener vi, at der er al sandsynlighed for, at det vil kunne skabe den lighed, som vi har tilsigtet.

Det er jo sådan, at til beskatning af disse to kategorier kan man ikke bruge den personlige beskatnings regler. Man kan heller ikke bruge aktieselskabsreglerne, fordi der er så stor en forskel på disse to selskabsformer, aktieselskaber og andelsselskaber, at de overhovedet ikke kan sammenlignes. Medens man i aktieselskabet stiller kapital til rådighed uden iøvrigt at behøve at have nogen som helst forbindelse med dette selskab, udover at man ønsker at få en god rente af sine penge, så er dette slet ikke tilfældet i andelsforeninger, hverken i produktionsselskaber eller indkøbsforeninger. I produktionsselskaberne går man ind med sin produktion, får kun udbytte i forhold til den omsætning, man har haft med sit selskab — smør, svin; man får udbytte efter den indtjening, der har været; ved årets slutning får man udbetalt det, som man, den dag man leverede sine produkter, har fået for lidt for disse. Det kan ikke være et beskatningsgrundlag. I et indkøbsselskab er det samme tilfældet; der betaler man sine varer dag for dag over disken med en pris, som i virkeligheden er fikseret, men ved årets slutning gør man op, hvor meget man har betalt for meget for sine varer, og så får man efterbetalt det, man har betalt mere, end der behøvedes; man får kun udbetalt i forhold til den omsætning, man har haft. Der er så afgørende en forskel på disse

selskabsformer, at det efter min mening ville være fuldkommen absurd at lægge ens skatteregler til grund for dem.

Lovforslaget, som det foreligger nu, skal jeg ikke komme ind på, det er jo refereret af ordføreren. Jeg tror, det vil blive stående langt ud i fremtiden, måske ligeså længe som beskatningsreglerne af 1903. Jeg vil ikke på forhånd sige, at vi under udvalgsarbejdet ikke vil tage imod praktiske ændringer, hvis det er ændringer, som vi kan anerkende, og som sigter mod det mål, vi ønsker nået. Det ville ikke være klogt, om man ville sige, at lovforslaget skal vedtages, som det foreligger. Jeg vil se med stor interesse på forslag, der kan forbedre det således, at vi kan tage imod det. Men jeg kan i virkeligheden ikke indse, at der kan kommen noget frem, som kan forbedre det meget, når man kun vil opnå lighed.

Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde, at han hellere vil have en anden procentsats. Men det ærede medlem må vide, at disse procentsatser, som man har fundet frem til, er kun udtryk for den lighed, som vi har ønsket. Som min partifælle, det ærede medlem hr. Edvard Sørensen sagde, havde venstre ønsket, at der ikke skulle være skel mellem de lukkede og de åbne foreninger. Det skel, der har været tidligere, er nu fjernet, det er kun opretholdt i den forskellige procentsats 4 og 6, og nægtes kan det jo ikke, at der er en forskel mellem en lukket forening, der kun handler med sine medlemmer, og den åbne forening, der handler på næringsbevis og ligesom den private handel tilbyder sine varer til alle. Derfor er jeg tilfreds med, at det er præciseret, at de der vil handle på samme basis som de private erhverv, som købmandstanden, må betale fuld skat af den omsætning, de har med ikke-medlemmer.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg tror, at denne form, som man har fundet frem til, som jeg har sagt det før, vil stå længe. Jeg kan heller ikke undlade at sige, at når man ser på disse forhold, bør man også se på, hvorledes man i andre lande har indrettet sig med skatteformer, der tager sigte på disse selskaber. Der foreligger undersøgelser fra mange lande; vi har i beretningerne fra England, Skotland, Norge, Sverige, Finland, Holland, Schweiz, lande, som vi føler os nær tilknyttet, set beskat-